

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Η αμαρτία είναι η αιτία του θανάτου και της πληγής»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, τέλεσε, με τη δέουσα εκκλησιαστική τάξη και μέσα στο αναστάσιμο κλίμα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφεΐμ, χθες Κυριακή 3 Μαΐου 2026 - Κυριακή του Παραλύτου - στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Καραβά.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε τόσο στα «πολυσήμαντα μηνύματα» που μας προσφέρει η Ευαγγελική περικοπή του θαύματος της θεραπείας του Παραλυτικού στη Βηθεσδά, όσο και στην ιδιαίτερη λειτουργική σημασία της ημέρας με την τέλεση της Θείας

Λειτουργίας του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου - τη μνήμη του οποίου εόρτασε προ ολίγων ημερών η Αγία μας Εκκλησία. Μιλώντας για την αρχαιοπρεπή Θεία Λειτουργία του Αγίου, σημείωσε ότι προέρχεται από την αρχαία Αλεξανδρινή λειτουργική παράδοση και μας συνδέει με τη ζώσα εμπειρία της Εκκλησίας και τη διαχρονική μαρτυρία των Αγίων Πατέρων.

Ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι η Εκκλησία αποτελεί το Σώμα του Χριστού, με κεφαλή τον ίδιο τον Κύριο, και ότι οι πιστοί, ως μέλη αυτού του Σώματος, μετέχουν ενωμένοι στην ίδια πίστη, στο ένα Βάπτισμα και στον έναν Κύριο. Μέσα από αυτή την ενότητα, ο άνθρωπος καλείται να γίνει μέτοχος της αιώνιας ζωής και της αφθαρσίας που απορρέει από το κενό μνημείο και το γεγονός της Αναστάσεως.

Αναφερόμενος στην Ευαγγελική περικοπή της Κυριακής του Παραλύτου, ανέλυσε τη σημασία της προβατικής κολυμβήθρας της Βηθεσδά, την οποία χαρακτήρισε ως προτύπωση του ίδιου του Χριστού, ο Οποίος αποτελεί την αληθινή πηγή της θεραπείας, της χάριτος και του αγιασμού. «Είναι μία προεικόνιση και προτύπωση του Ιδίου του Κυρίου. Γιατί αυτός είναι η άπειρος, η αιώνια κολυμβήθρα της χάριτος, της ευλογίας, του αγιασμού και της θεραπείας. Προσήλθε, λοιπόν, η όντως Πηγή των θαυμάτων στην κτιστή, Χάριτι Θεού, πηγή των ιαμάτων», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στην παρουσία του παραλυτικού, ο οποίος για τριάντα οκτώ χρόνια «σήκωνε το σταυρό του μαρτυρίου της παραλύσεως», υποφέροντας από την ασθένειά του, βιώνοντας ταυτόχρονα βαθιά μοναξιά και εγκατάλειψη.

Ο Σεβασμιώτατος, αναφερόμενος στο ερώτημα του Χριστού «θέλεις υγιής γενέσθαι;», το οποίο απευθύνει ο Κύριος σε έναν άνθρωπο που «βρίσκεται καθηλωμένος σε ένα κρεβάτι, αδύναμος να αντιμετωπίσει τη ζωή και να στηρίξει τον εαυτό του μέσα στον κόσμο των ανθρώπων», επεσήμανε ότι δεν πρόκειται για ένα αυτονόητο ερώτημα, αλλά για μία βαθιά παιδαγωγική προσέγγιση που οδηγεί τον άνθρωπο στην επίγνωση της κατάστασής του και στην αναζήτηση της αληθινής θεραπείας.

Σημείωσε ότι ο Χριστός ρωτάει τον Παράλυτο του Ευαγγελίου εάν θέλει να γίνει υγιής, «για να τον οδηγήσει ολίγον κατ' ολίγον στην επίγνωση της πραγματικής αιτίας της ασθενείας του». Και συνέχισε: «'Άνθρωπον ουκ έχω!». Είναι αληθινά, το μεγάλο παράπονο κάθε ανθρώπου. Γιατί αυτή η εγκατάλειψη, η απώλεια, η ερημία είναι η συνειδητότητα κάθε ανθρώπου που μπορεί να ζει μέσα σε μια οικογένεια, που μπορεί να είναι μέσα σε ένα σύνολο άλλων ανθρώπων, αλλά να αισθάνεται μια βαθιά ερημία, μια απέραντη μοναξιά». «Στον τόπο εκείνο της προβατικής κολυμβήθρας υπάρχουν ασθενείς, συγγενείς, φίλοι, γνωστοί,

άγνωστοι, κόσμος πολύς και όμως εκείνος αισθάνεται βαθιά ερημία και απόλυτη εγκατάλειψη». «Το Ευαγγελικό μήνυμα μας λέγει ότι και μετά τη θεραπεία του προσπάθησε να ανεύρει τον μεγάλο Ιατρό και Θεραπευτή, αλλά ο Κύριος» «χάθηκε μέσα στο πολύ πλήθος. Μέσα, λοιπόν, σε αυτή την οχλοβοή και την κοσμοπλημμύρα ο άνθρωπος αυτός αισθάνεται εντελώς μόνος, εντελώς έρημος, εντελώς χωρίς παρουσία και χωρίς ελπίδα».

«Είναι ένα συναίσθημα που βιώνουμε όλοι οι άνθρωποι μέσα στη ζωή», συνέχισε ο Σεβασμιώτατος, εξηγώντας πως «έστω και αν γύρω μας υπάρχει πλήθος πολύ και κόσμος πολύς, αισθανόμεθα αυτή τη βαθιά ερημία, τη βαθιά αποξένωση και αναζητούμε τον άνθρωπο. Αναζητούμε εκείνον ο οποίος θα έρθει και θα σκύψει στον πόνο και την οδύνη της προσωπικής μας περιπέτειας»

Ο Κύριος «έγινε ο ίδιος ο άνθρωπος που αναζητούσε ο Παραλυτικός. Έγινε ο ίδιος, Εκείνος που πήρε το βάρος της ασθενείας του ανθρώπου αυτού και της ερημίας και της αποξενώσεώς του και του προσέφερε το ποθούμενο, τη λύτρωση και τη σωτηρία και τη θεραπεία», πρόσθεσε.

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως μετά τη θεραπεία, ο Κύριος αποκαλύπτει και τη βαθύτερη αιτία της δοκιμασίας του, τονίζοντας προς τον Παραλυτικό «μηκέτι αμάρτανε», αναδεικνύοντας έτσι τη σύνδεση της αμαρτίας με την ανθρώπινη οδύνη και την ασθένεια.

«Του έδωσε και του προσέφερε την επίγνωση της παραλύσεώς του», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας: «Να, λοιπόν, γιατί ο άνθρωπος αυτός ευρίσκετο εκεί τριάντα οκτώ ολόκληρα χρόνια. Να γιατί βίωνε αυτή την αποκαραδοκία και την ερημία και την τραγικότητα. Γιατί η γενεσιουργός αιτία της τραγικής του καταστάσεως ήταν η αμαρτία. Και ο Κύριος με αυτόν τόσο ευαίσθητο, ευγενικό, με αυτόν τόσο αγαπητικό τρόπο κατέδειξε την αιτία της νοσήσεως και της τραγικότητός μας». «Η αμαρτία είναι η γενεσιουργός αιτία και της ασθένειας και του θανάτου και της τραγικότητος και της αποκαραδοκίας και όλων των πληγών που έρχονται να πλήξουν και να δοκιμάσουν τον άνθρωπο. Η αμαρτία είναι η αιτία του θανάτου και της πληγής». «Η ασθένεια είναι το αποτέλεσμα της πληγής που λέγεται αμαρτία» και ο Χριστός «έγινε ο ίδιος Εκείνος που ανέλαβε τον Παραλυτικό και κάθε παραλυτικό, για να τον οδηγή στη σωτηρία και τη θεραπεία», πρόσθεσε.

Ωστόσο, επεσήμανε ότι η ασθένεια δεν αποτελεί πάντοτε αποτέλεσμα προσωπικής αμαρτίας, αλλά μπορεί να λειτουργεί παιδαγωγικά ή να γίνεται αφορμή φανέρωσης της Δόξας και της Χάριτος του Θεού.

«Τα μηνύματα της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής μας προσφέρουν τη θεραπεία την πνευματική, την οντολογική, την υπαρξιακή», σημείωσε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «πολλές φορές η ασθένεια λειτουργεί όχι μόνο με παιδαγωγικό τρόπο, αλλά οδηγεί και στη δόξα του Θεού, όπως ακριβώς συνέβη με το θαύμα που μας παρουσιάζει το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα. Πολλές φορές η Χάρης του Θεού έρχεται να σκεπάσει και να πληρώσει και να γεμίσει τις καρδιές μας και να μας χαρίσει την επίγνωση της Θείας πραγματικότητας. Για αυτό και η ασθένεια πολλές φορές δεν είναι αποτέλεσμα αμαρτίας ή αστάθειας, αλλά είναι δείγμα της Θείας Δυνάμεως και της Θείας πραγματικότητας και της Θείας Αγάπης».

Καλούμαστε «να κατανοήσουμε τη Χάρη του Θεού που θεραπεύει και αγιάζει» «και ταυτόχρονα να εμπιστευθούμε τον Θεό», ανέφερε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως πρέπει «να εμπιστευθούμε τη Χάρη του Θεού, να ζητούμε το έλεος το άπειρο και τη Θεία θεραπεία. Να γνωρίζουμε ότι ο Κύριος δεν μας εγκαταλείπει ποτέ. Μπορεί όλοι να μας πληγώσουν, να μας αρνηθούν, να μας προδώσουν, να μας εγκαταλείψουν, αλλά Εκείνος είναι πάντοτε παρών και πάντοτε έχει την ευγένεια, τη στοργή και την καλοσύνη να μας προσεγγίζει για να μας χαρίζει την παρουσία Του, που μπροστά σε αυτήν κάθε άλλη απουσία είναι ασήμαντη».

Κλείνοντας, αναφέρθηκε στη μετοχή των πιστών στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, μέσω της οποίας ο άνθρωπος κοινωνεί του Σώματος και του Αίματος του Χριστού και λαμβάνει τη Χάρη της θεραπείας και της σωτηρίας.

«Ο Κύριος γίνεται πάντοτε ο άνθρωπος που έχουμε ανάγκη. Γίνεται πάντοτε η στοργή που μας λείπει. Γίνεται πάντοτε η ευλογία την οποία να έχουμε τόση ανάγκη στην ταπεινή μας ζωή», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας πως «ο Θεός είναι κοντά μας, δίπλα μας, μέσα μας αρκεί εμείς να τον θελήσουμε. Μας χαρίζει τον εαυτόν Του και δι' Αυτού τη σωτηρία, τη θεραπεία και τη λύτρωση».

«Αυτή τη χαρά και την πληρότητα μας κομίζει και η Θεία Λειτουργία του Ευαγγελιστού Μάρκου» και σας εύχομαι «τη θεραπεία ψυχής και σώματος που προσφέρει ο Κύριος, να τη βιώνετε στην καθημερινότητά σας και στις οικογένειές σας», είπε καταλήγοντας.

Δείτε σχετικό φωτογραφικό υλικό [ΕΔΩ](#).